

Tyjater Jednygó Szplina przestowio:

Waldemar Wierzba

Jak płoderwać mele wew bimbie?

Do płoderwanio meli wew bimbie jes num poczebno: bimba, mela i baniel.

Jak już sie num udo te czy niezbydne rzeczy zebrać cuzamyn do kupy wew tym samym czasie, mogymy przystumpić do wykonanio zadanio.

Jadymy. Bimba czyńście i świgo na zakryntach. Sie czymiyemy za te takum zielaznum rurke, co jes na górze przeprowadzono specjalnie do sie czymanio. Tam sie przy ni bimbajum takie, tej, skórzanne wichajstry – za nie sie tyż mogymy chapnuć i przyczymać. Szczypcujymy ślypskami, dzie siedzi mela. No ta co jum mummy za zadanie płoderwać. No i mummy pecha, bło jes po południu i wiara, tej, wroco zes funkty do chaty. Znaczy – wew bimbie jes wuchta wiary, tej! Ale mówi sie trudno! Nidz wiency ino musimy sie kantolić dzie bliży dło tyj meli, bło inacy nici zez płodrywu. Przekłodumy pazure zez tyj rurki, za chtórum my sie czymali, próbujymy sie nie wykopyrtnuć i zapociekumy sie chapnuć za poryncz łod tego krzesółka, co jes przed nami. Ale musimy uwożać, żeby sie nie zapluntać wew kłaki tyj pindy-rindy, co siedzi na tym krzesółku, bo zaś bydzie na nos kalafe darła. Ale, tej, bimbe zarzuciło na prawo, a my sie już puścili tyj rurki, ale jeszczek nie złapali tego krzesółka i letymy prościusińko na tego szpagacika wew ancugu i pod krawatkum. Łejery!... Dzinka Błegu, że nie na tego bulaja zes łysum dyńkum, bo by sie ćwiczynie skuńczuło pryndzy, czym sie zaczuło!... I tak pomału, pomału knaimy sie do tyj meli. Wtykumy pazure do kiejdry, wew który mummy skitranygo baniel i tej, schylumy sie i niby że podnosimy tegó baniel zez podłogi ko tyj meli. (Ino sie musimy czegojsiś dobrze czymać, żeby sie nie obalić i nie wyczasnuć so kielochów, bo bez kielochów num bydzie ciynżko dokuńczyć zez powodzyniym to zadanie.

Jak my już podnieśli tego baniel, to galantnym ruchym pokazujym gó tyj meli, sie ładnie kielczymy (do tego sum num poczebne te kielochy!) i godumy: –
– Tej, to nie jes czasym Twój baniel, he?...

A wtedy ta mela tyż sie dó nos kielczy i godo:

– No jak tu leżoł, to cheba mój". Jo jezdym Ańdzia, a ty?...

Tutej nie wolno ci zapumnieć, jak sie nazywosz i grzecznie łodpowiedzieć. Ale jagbyś zapumnioł, że mosz na imie Beniu, to powiydz Andrzy, Heniu abo cokolek! Nojawżniejsze, żebyś sie łodezwoł!

I tej, nojważniejsze – musisz jum sie zapytać ło numer telefonu i gó so dzieś nagrygolić. Jag ni mosz dzie, to se nagrygol na pazurze. Ino ni możesz zaś tyj pazury myć, dopóki nie naumiysz sie na pamińć tegó numeru.